

Ejendommeligt for denne Kreditforening i Modsætning til andre Kreditforeninger forekommer det mig at være, at den er saa absolut sikker. Jeg tror ikke, at nogen eneste Kommune i Danmark er bleven insolvent, det kan jo slet ikke ske, fordi Autoriteterne straks vilde gribe ind, dersom en Kommune vilde tage et højere Laan, end dens økonomiske Tilstand kunde svare til. Alle vore Kommuner ere jo underlagte et Tilsyn fra Autoriteternes Side, og det er vist yderst sjældent — jeg kan sige, det er vist aldrig sket — at nogen Kommune har siddet saa daarligt i det, at den ikke har kunnet svare, hvad den skulde. — En anden Ejendommelighed ved denne Forening er, at her er Tale om en langt hurtigere Amortisation end man sædvanligt har i de private Kreditforeninger, thi Amsraadene bestemme i Reglen, naar en Kommune har indgivet Andragende om at optage et Laan, en Frist, inden hvilken Laanet skal være afdraget, men der er naturligvis Forskel i denne Henseende, der er nogle Amsraad, der gaa helt op til 28 Aars Afdragetid, medens andre sætte den kortere, men jeg tror dog ikke, at noget Amsraad har givet Tilladelse til en længere Tid end 28 Aar. I Sammenligning med de andre Kreditforeninger er der her ved denne Tale om en langt kortere Amortisationstid, og dette, at Amortisationen er saa hurtig her, maa absolut have Indflydelse paa disse Obligationers Kurs. Altsaa her er for det første den store Sikkerhed og dernæst den korte Afdragetid. Idet jeg gaar ud fra, at der vil blive saa mange Trækninger flere, hvor Obligationerne udtrækkes til pari, maatte eller burde det bidrage til, at Kursen blev højere, eller at Rentefoden kunde sættes lavere. Jeg forstaa godt, at det ikke i dette Lovforslag er besluttet, hvilken Rentefod der skal være, fordi det er jo et økonomisk Spørgsmaal, hvad der er det fordelagtigste i Øjeblikket, enten at sætte en Rente af 3 eller 3½ eller 4 pCt., og det overlades altsaa til Statutterne. Men jeg vil kun fremhæve her, at det forekommer mig, at Hensynet til Sikkerheden og Hensynet til den korte Amortisation maatte bevirke, at man her kunde bruge en lav Rentefod. Dersom man kunde faa Rentefoden sat til 3 pCt., saa vilde det jo være en dobbelt Fordel for Kommunerne.

Jeg kan nu ikke undlade ved denne Lejlighed at berøre det gamle Spørgsmaal om Statsgarantien, idet det forekommer mig, at her er der netop Brug for Stats-

garanti. Jeg frygter for, at disse Obligationer, inden man bliver fortrolig med, hvilket fortrinligt Papir de ere, hvis de udstedes til 3 pCt., i hvert Fald i de første Aar ville komme til at staa noget lavt i Kurs, og hvis de komme til at staa saa lavt, som f. Eks. de 3 pCts Papirer, vi have i Landkreditforeningerne, og som staa under 90 pCt., saa vil det blive vanskeligt for Kommunerne at tage mod et saadant Laan, idet jeg gaar ud fra, at en Kommune vanskeligt faar sit Amsraads Tilladelse til at etablere et Laan, hvoraf de kun faa under 90 pCt. Men dersom vi straks kunne etablere denne Kreditforening saaledes, at Kursen paa dens Obligationer var lige saa høj som paa Statsobligationerne, nemlig vel 96—97 pCt., saa vilde der vel næppe være noget til Hinder for, at Kommunerne straks kunde benytte Foreningen. Og nu forekommer det mig, da Staten staa i et saa inderligt Forhold til vore Kommuner, da Staten kontrollerer alle Kommunerne, kontrollerer hele deres økonomiske Tilstand, og da der ydermere kun kan blive Tale om et begrænset Beløb af lad os sige en Snes Millioner Kr., at her var der Plads for Staten til at træde til, i det mindste i de første Aar, og garantere Renten, hvilket Staten maatte kunne gøre uden den allertjæreste Risiko. Det kunde imidlertid have den Betydning, at Kursen paa disse Obligationer lige straks vilde staa saa højt, at Kommunerne kunde tjene, som jeg nævnte før, 1 pCt. i Rente. Jeg ved nemlig af egen Erfaring fra Landkommunerne, at vi tit have maattet give en temmelig høj Rente, ja, vi have været helt oppe paa 5 pCt. Naar Sparekasserne undertiden forlange en højere Rente af Kommunerne, saa ligger det i, at Sparekasserne fortrinsvis have været interesserede i at faa Prioritetsrenten lav, medens derimod efter deres Mening tit de Laan, som Kommunerne faa, og som de kun bruge i en kortere Tid, rangere med de bekendte Kautionslaan, som altid have en højere Rentefod. Af den Grund har man tit maattet yde en højere Rente til Sparekasserne, end rimeligt var. Alt dette vil man som sagt komme ud over ved denne Forening. Jeg er taknemlig for, at Forslaget er fremkommet, men jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke var Aarsag til for Statskassen ved denne Lejlighed at kunne garantere Kommunernes Obligationer paa samme Maade, som den garanterer Renten af Husmandskreditforeningernes Obligationer.